

R I P O S T A

Această flacără a rezistenței aprinsă pe 26 Sept. 1948 pe malul Cricovului Sărat, din județul Prahova, timp de 16 ani va înconjura țara, fiecare județ va fi prezent, țărani aparîndu-și pământul cu furca și cuvântul în fața armelor automate care căutau să le închidă gura. Și se va încheia în Aug 1962 tot pe malul Cricovului Sărat în comuna Sălciile, unde țărani vor cere desirea din colectiv și vor primi gloante și lagăre de exterminare.

Primăvara anului 1949 vine cu Decretul 83 care precedea ridicarea tuturor celor cu peste 50 ha. și deportarea definitivă cu nu mai 20 kg. de persoană. Tot atunci prin Bul. Oficial 1/2 Martie a căzut pacostea peste țara numindu-l pe N. Ceausescu, adjunct al Ministerului Agriculturii, care a instituit supravegherea muncii agricole în tot cursul anului și pedepse până la 12 ani închisoare celor ce nu respectă Planul de Stat.

Nu trebuie uitat că țărani din cauza opresiunii luaseră calea codrilor alăturându-se partizanilor, și împotriva lor se da asaltul în munții Semenici, muntele Mare, munții Maramuresului...

Atmosfera era incendiară nu numai în munte dar peste tot țara. Când în ziua de Rusali 1949 activiștii de partid au fost primiți cu "Nu vrem colhoz și Jos comunismul" în com. Roma de pe pârâul Morisca (13 km. nord de Botosani), ecoul s'a auzit în com. Sisterea unde alți 300 flămânzi din grănul Bihorului strigau în fața Sfatului popular "Dați-ne pâine" și li se răspundea cu gloantele trase din ordinul călăului Zeller Ludovic.

În această perioadă modelul sovietic de represiune a ajuns la paroxism față de țărani basarabeni. Fără a mai pune la socoteală morții din cauza foametei (de circa 200.000 în 1945-1947) rușii au condamnat 15.550 (1946), 21.707 (1947) și 609 (prima jumătate 1948), totii aceștia fiind cetățeni români subjugati). Nu s'au mulțumit cu atâtea și au pregătit depopularea Basarabiei, pregătind deportarea din noaptea de 6/7 Iulie 1949 când peste 35.000 de oameni (de la copil de tată până la vârstnici de 90 ani) au fost ridicați și aruncați pe câmpurile aride ale Siberiei.

Represiunea din România din jurul lui Sf. Ilie 1949 când s'a decretat că "Nici un producător nu poate treiera înainte de a primi procesul verbal în care se menționează cantitățile de cereale care trebuiau predate" chiar la batoză; aceasta prefigura măsurile draconice la care urmau să fie supuși țărani în curând.

Infometarea la care erau supuși, copiii nemaivăzând pâine să mănânce și răspunsul prefectului de Arad - Petre Bele - care după un prim îndemn "mâncați castraveti și prune ca să puteți strânge cureaua", la insistențele flămânzilor le-a răspuns "duceți-vă pe islaz și pășteți iarbă", i-a dus la disperare pe țărani care l-au smuls din mașină și din mâinile lor a intrat în spital.

Strigătele de "Vrem pâine - Jos comunistii" și chemarea celor din Bihor care prin manifeste alarmau "Atenție țărani, fără nici un fel de teamă la luptă pentru cereale. Un bob de grâu să nu dați la nimeni", au fost auzite la București care a trimis trei "cadre" investite cu putere populară, pe, pe Coloman Ambrus, Cseller Ludovic și Bodnarenco Pintilie, care au înăbușit în sânge cererile.

Din sânge a ieșit decretul 319/1 Aug. 1949 care prevedea - Apro. barea organizării Gospodăriilor colective la propunerea Ministerului Agriculturii - (adică a lui Ceausescu N.) și care va însemna alte vărsări de sânge și valuri după valuri de arestări și deportări.

Pentru pâine au pus mâna pe furci și bucovinenii. În același timp, de parcă ar fi fost vorbiți, demonstrând disperarea ce cuprinsese Țara.

Copiii plângeau și cereau pâine ca să mănânce, la batoză nu se putea merge fiindcă li se lua totul, părinții fiind nevoiți să bătă spicele în timpul nopții, ca pe timpul năvălirilor barbare, ca și deo boabe de grâu fiert.

În dulcea Bucovină, la Calafindești, Amfilohie Diaconescu (tată a cinci copii) a fost împușcat pentru că își cosise 2 snopi de orz ca să dea păsărilor să mănânce, în timpul răscăleii venise Karl Segal și împușcase vreo 7 mortal și alții răniți.

A doua zi, pe 6 Aug. 1949 la Frătăuții Noi, a venit Hilda Rotaru, șefa unei echipe de UFDR-iste, ca să-i convingă pe țărani să meargă la arie ca să treiere și la răspunsul că nu au ce să mănânce i-a îndemnat "mâncăți buruieni și urzicuțe ca în vremea foametei și nu veți muri".

În loc de boabe de grâu curgeau boabe de sânge țărănesc pe în-
treg cuprinsul țării.

Arestările se țineau lanț. Zi și noapte, și mai ales noaptea erau sculați din somn, de prin sure unde se ascundeau și torturați să iscălească intrarea în colectiv, dacă nu, drumul puscăriilor.

Ana Pauker, inițiatora punerii în practică a acestui sistem sclavagist a recunoscut că au fost arestați 80.000 de țărani. Pentru că fabricile de înscenări de procese nu mai puteau face față s'au inventat pedepsele administrative care se pronuntau în luni, de la 6 până la 72 luni, pedepse care la expirare, puteau fi reprogramate și se executau la munca forțată din Delta, Canal, Bălțile Dunării, Bicaz și alte numeroase locuri de supliciu.

Tot o acțiune după "modelul sovietic" s'a efectuat de Rușalii în noaptea de 18/19 Iunie 1951 când peste 40.000 de țărani bănățeni au fost ridicați și în vagoane de vite duși și aruncați, între 4 țărusi, sub Cerul înstelat sau dogoritor al Bărăganului, cu consemnul: descurcați-vă.

Nu trebuie să trecem în uitare zecile de mii de țărani sași și svabi, cetățeni români, între 17-45 ani (femei și bărbați) care după ce au înfrumusetat și dat viață satelor, au fost ridicați între 15 și 31 Ianuarie 1945 și duși la munca de exterminare din minele de cărbuni ale bazinului Donetului. Da, muncă de exterminare fiindcă au murit acolo cu miile din cauza condițiilor inumane în care au fost obligați să muncească și să vițuiască. La întoarcere foarte mulți dintre ei alături de bătrânii și copiii care nu au cunoscut duritatea URSS-ului, au fost ridicați și ei și duși pe Bărăgan.

Represiunea contra țărănimii a fost continuă, cu aceleași metode barbare și a durat până în 1962.

Este timpul să reținem că au fost peste 150 de răscăle țărănești împotriva colectivizării, în care securitatea s'a implicat și în cele mai multe comune a tras cu mitralierele, iar responsabilul acestui act de genocid, acel Ceaușescu N., a tras chiar cu tunul ca să înfricoșeze țărani care nu se lăsau furati de agoniseala de viață.

PE EI MĂ,

SĂ -1 RUPEM ÎN MAINI, SĂ DESFACEM COLECTIVA

și

SĂ MERGEM FIECARE LA TERENUL NOSTRU

Acesta era strigătul disperat al unui tânăr țaran născut în anul 1936, cu 3 clase primare, dar care simțise pe pielea lui ce înseamnă colectivul sau mai ales comunismul.

Și aceasta era situația când după revoluția din Ungaria, un nou, și sălbatic val al represiunii se abătuse peste țară.

După lecția studentască cu scoaterea marxismului și limbii ruse din școli, din 1958 au tăbărit asupra satelor, dubele negre ridi-când zi și noapte preoții și învățătorii, învinuindu-i că întretin atmosfera anticomunistă și rezistența între țărani.

Când prin decretul 115/30 Martie 1959 se începea o nouă ofensivă împotriva țăranimii ce nu fusese înghiunțită și se hotărî-se să se dea despăgubiri pentru pământul intrat în proprietatea statului, Gheorghiu Dej în ședința C.C. a P.M.R.-ului declara: "Să le luăm pământul în așa fel încât să nu însemne o naționalizare, dar să nu le dăm prea mult. Să le dăm și lor ceva bani ca să aibă de o țigară".

Demența domnea peste toată țara.

Din Maramureș, Vasile Conea spunea după '89: "...mi-au luat tot (...) Până când m-a lăsat cu trei copii muritori de foame (...) A trebuit să strig: Ce suntem noi animale? Veniți, împușcați-ne. A venit și m-a arestat. Si m-a dus!"

Ana Darie în locul tatălui, povesteste: "...Pe tatăl meu, pentru că nu s'a înscris în colhoz... l-au judecat înaintea căminului... și l-au dus la închisoare. A venit bietul beteag și a murit..."

În acest asalt nebunesc nu putea scăpa nici țăranimea maghiară asupra căreia s'a abătut teroarea securității din Tg. Mures. De-oarece bărbații fugeau de acasă, au fost arestate femeile care își apărau cu îndrjire pământul.

Un grup de 7 femei au fost arestate din regiunea Ciceu-Miercurea Ciuc pentru că s'au împotrivit colectivizării și duse la securitatea din Siculeni, după ce au fost bine bătute li s'a înscenat un proces de instigare fiind condamnate între 5-8 ani, având ca sefă a lotului pe Ana Kopacz (din Ciceu).

În ciuda faptului că se intensifica teroarea pentru intrarea în colectiv, riposta țăranilor a fost și mai mare. Chiar acei care după înscirarea forțată din perioada 1948-1954, acum, după 1958 când se retrăgeau și rușii din țară, se alăturau celor ce refuzau, și solicitau restituirea cererilor și desființarea colectivelor. Așa că strigătul de disperare al tânărului era justificat: "PE EI MĂ!"

ARDEEEE...

Din cele patru puncte cardinale flăcările se înălțau spre cer, iar în Vechiul Regat, de la Calafat la Măcin fiți lăsa impresia că noaptea polară se instalase pentru 3 ani, peste Câmpia Română. Flă-

căra "olimpică" purtată de mâini nevăzute, pe unde nu te așteptai, nu a putut fi stinsă nici de "generalii" moscoviți Ceausescu Nicolae și Negrea Vasile care au tras cu tunul și au mușcat cu mitralierele din trupul tărânului, în rosind apele Jiului, Oltului, Teleormanului, Argesului, Dâmbovitei, Ia lomitei, ducând prin Dunăre, lumii libere, mesajul disperat al unui popor lăsat în ghiarele Dracului.

În liniștea nopții se auzeau doar clopotele ce tânguiau a jale, ca pe timpul năvălirilor barbare, și la chemarea limbii de fier, ce-și pierdea glasul odată cu suflarea lui Cristea Enuță de la Nă moloasa (azi Vadul Rosca), răspundea cu același dăgănit, sfâșietor, când Constantin Florescu din Vâlcele, când Lelea Zdărca de la Doa-gele, sau Gheorghe Boiangiu la Visina-Râscăeti.

Tot în noapte printre chemările clopotului s'a auzit și strigătul de groază al lui Stan Rădulescu:

"SĂRITI FRĂȚILOR CĂ AU VENIT AMERICANII PESTE MINE."

VISINA-RÂSCĂETI

Două comune asezate în rețeaua izvoarelor, care formează râul Neajlov, la sud de Găiești, s'au aflat în focul răzcoalelor de la începutul anului 1961.

Pentru a ne da seama de amploarea răzcoalelor de la începutul acestui an, este suficient să enumerăm numai câteva comune din regiune unde s-au petrecut aceleași scene cu arderi de arhivă, bătăi de primari, de activiști, de izgonirea militienilor...

La acest mijloc de disperare fuseseră aduși tărânii din împrejurimi: Costești Vale, Morteni, Căteasa, Gliganu, Neagraș, Mozăceni, Marunțe, Slobozia, Tătărești, Fierbinți, Potlogi, Vânătorii Mari, Uliești, Pretești, Jugureni, Mogoșeni Margești... și aceasta numai între apele Teleormanului și Dâmbovitei.

Cele petrecute în aceste două comune sunt la fel cu cele ale vecinilor fiindcă suflatul și năzuintele erau aceleași.

De un an de zile erau plimbați noaptea, în I.M.S-uri, cu pătura pe cap și bătuti ca să iscălească intrarea în colectivă. Tot de atâta timp erau hărțuiți arestând azi pe unul, mâine pe altul, iar plaga activiștilor se înmulțise și le ridica păsările din ogradă iar din pătule și bruma de grăunte ce mai aveau le-o mătura.

Ajunseseră la limita răbdării nemaiputând suporta presiunile făcute de activiști pentru a semna și care zi și noapte erau pe capul lor. Fugeau bieții oameni de acasă, dar sbirii nu plecau, se azeau la masa și așteptau. Îi consuma omului ce aveau prin cuibăre, ba și din porcul ce-l tăiasse de Crăciun, și-i dădeau și cep la butoiul cu vin. Au încercat chiar să le batjocorească nevestele, după modelul sovietic de la "eliberare" țării.

Tușa Anica din Râscăeți le-a spus că nu știe carte. Atunci au luat-o de ceafă, i-au dat cu tușiera în nas și apoi cu capul de ce rere spunându-i: "Uite babo ce-ai făcut, te-ai înscris în colectiv nesilită de nimeni!" A scăpat nearestată.

Un alt ticălos, Ionică Lazărescu, om de-al satului care-i conducea pe activiști pe la casele oamenilor, după ce au mâncat și săturat la un tărân care nu mai venea acasă de vreo trei zile, și-a făcut nevoile în putina cu brânză în fata copilasilor care plângeau: "Uite mamă ce-a făcut....ce mai mâncăm..."

Intr'o Sâmbătă, pe 21 Ianuarie 1961, după ce tărânii au văzut sau auzit blestemățiile ce le făceau-tovarășii de la raion- câțiva precum Marin D.Nicolae al lui Puricel, cu Marin Ciuciulete și Gheorghe Boiangiu au fugit la biserică și au început să tragă clopotul. Lumea a apucat ce i-a venit la îndemână, furci, sape, topoare și unii s-au îndreptat la sfatul popular, alții au ocupat telefoanele rupând legăturile.

Vinovații care se găseau în -sfat- au început să fugă ca potârniche, în timp ce alții au simțit pe spatele lor dragostea poporului. Activiștii n'au mai nimerit la mașinile lor care răsturnate au început să ardă și au luat-o peste miriste, care au mai putut, și au anunțat, vestea ducându-se până la București.

Câteva sute de țărani se adunaseră acum ei la sfat "nesiliți de nimeni", după ce au spart dulapurile au dat foc la cererile de înscriserie forțată încălzindu-se la flăcările lor, în Ianuarie.

Împătîndu-și munca, alți țărani au ajuns la sediul colectivei pe care l-au pieptănat cu mâinile și picioarele.

Învățătorul Ciucă Mircea, ce-l ce forțase sătenii să dea pământul la colectiv, nu a scăpat teafăr din mâinile consătenilor, pe când secretarului sfatului pe lângă chelăneală i-au devastat și locuința.

Pentru o jumătate de zi s'a instaurat adevărata putere populară în sat.

Securitatea a fost pornită la drum cu ordinul lui Negrea Vasile de a se folosi toate armele din dotare; asupra Visinei se trăgea de pe front. În această atmosferă războinică a intrat în sat Ceaușescu însoțit de gradati cu stele și o coloană de 28 de mașini, unele pline cu soldați, alte camioane numai cu șofer ca să le poată încărca cu "contrarevolutionari" numiți după modelul sovietic.

Cât de general era, Ceaușescu a venit "bine acoperit" ca să nu mai pată rușinea de la Vadul Rosca când a fost nevoit să fugă din fata măciucii lui Toader Iordache.

Cu tot focul armelor automate ce s'a abătut asupra celor două sate a fost doar un singur rănit: Ioan Ungureanu.

Odată cu înserarea s'a trecut la arestări masive atât din com. Vișina, cât și din Râscăeți, comuna vecină.

Când au intrat în curtea țăranului Stan Ungureanu ca să-l aresteze, acesta a deschis ferestra din pod unde se ascunsese și a început să strige:

"Sărîti fratilor că au venit americanii peste mine."

Cu cătușe la mâni sau legați cu sfori, peste 200 de țărani au fost încărcați în camioanele venite odată cu Ceaușescu, și au luat drumul vestitei securități de la Pitești, renumită și prin "experimentul" cu studenții și chiar în acea perioadă cu anchetarea lotului Colonelului Gh. Arsenescu legat de rezistența din munți a fraților Toma și Petre Arnăutoiu.

Călăii de la Pitești formați de călăul colonel Nedelcu Mihai (pă numele real Nedelciu Mihailă), au intrat în acțiune folosind cele mai barbare metode. Lui Anghel Ilie din Vișina, anchetatorul lt. major Micuțel Constantin în timpul torturii i-a scos testicolul cu creionu, mai sadic decât comportamentul Videi Nedăci (Vidoș).

Printre anchetatorii care se întreceau în torturi, țăranii fsi mai aminteau de căp. Bădicuț Tănase, locotenentii Mincu Gheorghe, Co-dreanu Toma, Popescu Ion... și desigur alții la un număr așa de mare de arestați. Printre metodele de mentaj era legarea fedeleș și ridicarea cu scripetele la o înălțime de 3-metri, de unde li se da drumul pe ciment de 3-4 ori până leșinau. Erau treziți cu găleți cu apă rece turnate pe ei în luna Ianuarie. După un astfel de "tratament" țăranul Dinu Gheorghe, la scurt timp a murit în temniță. După înscenarea unor procese de "rebeliune" au fost condamnați 39 de țărani din Râscăeți la un total de 470 ani de închisoare, iar din comuna Vișina alți 24 țărani la 291 ani condamnare.

Pentru că "fabrica de procese" nu mai putea face față judecării înscenărilor contra celor ce se împotriveau furtului pământului, mostenit de la părintii care luptaseră împotriva dușmanilor TĂRII, atunci regimul represiv comunist a recurs la pedepse administrative pronunțate în luni de zile, de muncă forțată.

La peste 30 de ani de la aceste tragice evenimente, după oficierea unei slujbe religioase pentru pomenirea acestor victime, în prezenta delegațiilor PNTCD din jud. Dâmbovița și de la București, a urmat o constatare la Căminul Cultural din comuna Visina.

Cu această ocazie s'au făcut declarații de către supraviețuitorii acestei drame consemnate de presă:

Tăranul Anghel Ilie: "Am trecut pe la Pitești, Craiova, Oradea Mare, Sălcia și Galați, Micudelu Constantin ne tortura cu toate metodele. Mi-a scos un testicul cu creionul. Am făcut 7 ani..."

Marin Necula a declarat: "În 1961 a venit Ceaușescu aici. Oamenii se mai puteau, dar tot te prindeau. Pe 26 Ianuarie a venit cu 28 de mașini de securitate și a luat vreo 200 de persoane, și pe tata, și pe mama, și cumnatul și pe frate-meu, a luat familia întregi. A oprit din ei ce a oprit și la restul s-a dat drumul. S-a tras de intimidare. A fost rănit Ștan Rădulescu... Am fost dus la Pitești. Trei ani și jumătate am stat închis..."

Marin D. Nicolae, zis Puricel te cutremură când povestește: "În anchetă ne dădeau drumul de la 3 metri pe ciment... O zi și-o noapte am rămas în comă... Veniseră atunci cu-te treci la colectiv de bună voie și nesilit de nimeni, și pe tușa Anica au luat-o de ceafă, i-au dat cu tușiera în nas și apoi au dat-o cu nasul de cerere... Ionică Lăzărescu, a fost în comisia de colectivizare forțată, s'a dus la unul. Omul când l-a văzut a fugit prin grădina și au rămas copilasii, trei, singuri. A descuiat ușa și după ce au mâncat și băut zdravăn, a luat putinica cu brânză și a făcut treabă mare. Un biet copil plângea: Mamiço, nenea ăla sa căcat în putinica noastră cu brânză, ce mai mâncăm noi?"

Dumitru Sultana: Am avut 20 de ani puscărie, crimă de uelțire. Am umblat prin toate închisorile, ajunsesem de la 80 kg. la 40 kg. După liberare am trecut tot sub aceiași frică: chemat, observat, întrebat ce-ai făcut, cu cine te-ai întâlnit?, fel de fel..."

Iulian Duță: "Am făcut 5 ani la Târgoviste, Pitești, Brașov, Peninsula-Valea Neagră. Prima anchetă a durat 4 zile, fără mâncare, agățat de tavan cu mâinile la spate, mi-au dat și foc la picioare..."

Din discuție în discuție s'a trecut și la întocmirea unei liste, incomplete bineînțeles, cu cei ce au cu fost torturați în 1961.

Comuna RĂSCĂȘETI

ANCA Radu, ANGHEL Ilie, BADEA Gheorghe, BĂRBULESCU Constantin (student), BOGDAN Gheorghe, BOGDAN N. Nicolae (născ. 10-04-1932 condamnat 48 de luni), BUIBAR A Constantin, BUIBAR N. Constantin, CATALINA I. Gheorghr zis Piscanu (n. 3-07-1930 condamnat 60 luni), CĂRSTEA Iordan, CHIRIȚĂ P. Gheorghe (n. 13-06-1914 condamnat 48 luni), CHIRIȚĂ I. Marin (n. A5-03-1926 condamnat 60 luni), CERCEL M. Anghel (n. 27-07-1945 condamnat 60 luni), CIOTEA R. Ion (n. 18-01-1942 condamnat 48 luni), CIOTEA St. Zamfir (n. 13-07-1922 condamnat 60 luni), CIOCMATA Marin, DAMOILĂ Ilie, FILEA V. Dănilă (n. 15-05-1905, condamnat 48 luni), FILEA M. Maria zisă Nita, n. 15-06-1915, condamnată 48 de luni), GAVĂȚ Constantin, GRIGORE G. Nicolae, ILIE L. Alexandru (n. 15-09-1915 condamnat 60 luni), ILIE Gheorghe, IVAN Dumitra, IVAN R. Marin (n. 1929, condamnat 36 luni), MIHĂILESCU Ion, NECULA R. Gheorghe, NECULA I. Marin, NECULA St. Marin, NUTĂ Ion, NUTĂ Marin, PETRE Con-

stantin, PISICĂ Nat. Nicolae (n. 29-05-1933 condamnat 60 luni), RĂDU-
LESCU Gheorghe, RĂDULESCU Stan, STANCIU St. Radu (n. 10-09-1932 con-
damnat 48 luni), STANA P. Marin, STANA R. Marin, si altii.

Comuna VISINA

BOIANGIU Gheorghe, BUSUIOC Nicolae, CERCEL M. Anghel (n. 27-07-
1945 condamnat 60 luni), CIUCIULEI Gheorghe, CIUCIULEI Marin, CIU-
CIULEI Stan, DINU Gheorghe (mort închis din cauza torturii), DINU-
LESCU Alexandru, GUȚĂ Marin, ISTRATE D. Marin (n. 17-03-1939, condam-
nat 60 luni), ISTRATE Nicolae, LĂZĂRESCU Ilie, MOTOC Anghel, NICO-
LAE B. Marin zis Puricel (arestat pe 9 Feb. 1961 si bătut 2 luni zi
si noapte, condamnat 72 de luni si dus la Periprava unde a stat 3
ani si 3 luni), ONETE Gh. Marin, RĂDOI Carol, POPESCU Maria, POPESCU
Zoia, POPESCU Petre, ROTARU Gheorghe, SULTANA Dumitru, SULTANA Ste-
fan, TORCEA Constantin, TORCEA N. Florica (n. 24-12-1925 a fost con-
damnată la 36 luni) si altii.

Arderea arhivelor cu cererile de înscriere forțată a țăranilor
continuă, la fel si torturarea celor ce trudeau pe ogoare ca să dea
pâinea activistilor de partid, în timp ce Gheorghiu Dej anunța că
din cei 60.000 de țărani arestat, un număr de 30.000 au și fost
judecați în procese publice, iar abuzurile erau aruncate pe seama
măsurilor luate de Teohari Gheorgescu si Ana Pauker (30-11-1961).

Rezistența țăranilor intrase și în anul 1962. Merită evidențiat
acțiunea femeilor din satul Mărcești, comuna Dobra, tot înversuna-
tul județ Dâmbovită, unde mașinile activistilor veniti de la Târgov-
viste au fost răsturnate iar ei fugind peste câmp ca iepurii să
vină cu ajutoare. Au arestat peste 150 de țărani.

Situația nu era singulară. În centru țării, în jud. Ciuc a fost
arestată țăranca Konia Ianoș în locul sotului care se ascundea si
dusă la securitate în Ianuarie 1962, bătută cu sălbăticie încât a
rămas paralizată pe viață.

În această primăvară în mult frământatul Maramureș se produceau
crime oribile. Relatarea lui Ilie Gherheș din Sigheș este cutremu-
rătoare. În comuna Petrova, trei țicăloși din comună s-au făcut
răspunzători de moartea a trei consăteni de-ai lor: Tiplea Ion că-
ruia i s-au smuls unghiile refuzând să semneze cererea de înscri-
re, Ienci Ileană a lui Cutalău care s'a îmbolnăvit de inimă si a
murit în aceeași toamnă, din cauza smulgerii pământului și Maria
Mârza care printr'o minune a scăpat din ghiarele rușilor în 1944,
n'a mai putut scăpa pe 18 Mai 1962 când pentru refuzul de a se în-
scrie în colectiv, primit (probabil Iles Simion) a dat-o afară cu pi-
cioare 'n fund strigându-i: "scroafă ce ești, am să te arestez..." A-
junsă acasă s'a întins pe pat... și moartă a fost. Groaznic!

După ce pe 27 Aprilie 1962 Gheorghiu -Dej anunță încheierea co-
lectivizării, țăranii nemulțumiti, după 10 ani de cîlhoz s'au răscul-
at în comuna Sălciiile din Județul Prahova, au ocupat primăria, pos-
tul de miliție, sediul colectivului și imobilizând reprezentanții
autorităților, si după tăierea legăturilor telefonice s-au declarat
COMUNĂ LIBERĂ nemaiavăd nevoie de comunism.

Toată admiratia si recunostinta se cuvine țăranimii care s'a ri-
dicat zăgăz uriaș comunismului si uneltelor lui mârșave.

Supraviețuitorii condamna cu toată energia manipularile ce se
fac de impostori sau ziși baroni născuti prin furt în încercarea
de a-i spolia și transforma în clientela politică pe țăranii.

Cetățene, ascultă viața sbuciumată a înaintașilor, este porunca
lor să nu mai accepți dictatura deghizată ce ți se pregătește,

Asigură bunăstarea copiilor si urmașilor lor.

Cicerone Ionitoiu.